

Zprávy, informace, oznámení

Do zahájení Academia filmu zbývá 59 dní

Rozhodnuto o zahajovací projekci na Academia filmu

Již 33. ročník, mezinárodního festivalu audiovizuálních vzdělávacích pořadů a přehlídky využití informačních technologií ve vzdělávacím procesu **Academia film Olomouc**, zná svůj zahajovací program. Festival bude uveden snímkem režiséra **Jaromíra Herskovice** 200 let *Františka Palackého*. Úvodní projekce ze zúčastní režisérem filmu i odborný poradce PhDr. Josef Hanzal, CSc. Film, který je zároveň přihlášen do soutěže, je příspěvkem České televize, která je producentem snímku, k letošnímu výročí významné osobnosti českých dějin, jejíž jméno je vepsáno do názvu naší univerzity.

Přípravy na Academia film jsou v plném proudu. Pomalu se uzavírá kolo přihlašování. Prozatím došla takřka stovka přihlášek, z toho 22 od zahraničních tvůrců (Anglie, Kanada, Francie, SRN, Izrael, Ukrajina, Slovensko, Švýcarsko, Litva, Maďarsko). Z nich pak výběrová komise Academia filmu Olomouc ve složení prof. PhDr. Eduard Petřů, DrSc., JUDr. et Mgr. Antonín Komenda, Jan Joukal, MUDr. Bohuslav Jureček, CSc., doc. PhDr. Jiří Stýskal, CSc., RNDr. Josef Tillich, CSc., MUDr. Adolf Gryga, CSc., RNDr. Pavel Nováček, CSc., a doc.

Přednáška k počtĚ J. L. Fischera

Přednáška k počtĚ J. L. Fischera, prvního rektora obnovené Univerzity Palackého, se uskutečňuje jednou ročně, zpravidla v listopadu. O proslovení této přednášky je požádána česká nebo zahraniční osobnost z kterékoliv vědní oblasti. Návrhy mohou podat jak katedry a ústavy jednotlivých fakult, tak jednotlivci. Návrhy se stručným zdůvodněním je možno zaslat do 15. 5. 1998 prorektorovi UP pro vědeckobadatelskou činnost.

Prof. RNDr. K. Lenhart, DrSc.

Jen několik řádků

Blýskání na časy

Právě v období, kdy vrcholí jednání o rozpočtu, tj. o tom, jaký objem peněz zbylých ze státního rozpočtu na vysoké školy budou fakulty ochotny přepustit centrálním jednotkám UP a zejména Informačnímu centru UP, přicházejí zprávy o faktoru kvality. Toto pravděpodobně hlavní kritérium pro příští příliv peněz ze státního rozpočtu bude mj. zahrnovat hodnocení informačního systému dané vysoké školy, tj. knihovnické služby, vybavení studoven, počítačové sítě atp., tedy právě to, co IC UP svou činností umožňuje a co je v našich poměrech často chápáno jako zbytečný přepych.

Dá se očekávat, že za takových podmínek prestiž Informačního centra stoupne a některé představy vezmou za své. Nestane se tak sice díky poznání o nezastupitelnosti IC UP pro budoucí rozvoj univerzity, ale spíše pomocí argumentu futurovaného balíkem peněz, každopádně, konec starých časů se zdá být neodvratný.

Otázkou zůstává, komu se blýská na ty nově.

V. Mazochová

MUDr. Pavel Stejskal, CSc., která se sejde 13. až 17. března, vybere snímky, jež se zúčastní soutěže. Co je úkolem výběrové komise jsme se zeptali prof. PhDr. Eduarda Petřů, DrSc., z Filozofické fakulty UP: „Výběrová komise má v podstatě jediný cíl: vybrat ty snímky, které z hlediska zaměření přehlídky (obsahového i formálního) mají možnost soutěžit. V tomto výběru dáváme přednost snímkům, které přinášejí nové poznatky a sdělují je účinným a přehledným způsobem.“

PhDr. J. Schneider,
tiskový mluvčí AFO

Cestovní ruch, kultura a Univerzita Palackého

Komise cestovního ruchu a kulturní komise zřízené při Radě města Olomouce uspořádaly 5. března seminář pro zástupce kulturních zařízení, cestovních kanceláří, ubytovacích zařízení a novináře. Výchozími materiály pro diskusi byly Návrh koncepce podpory kultury ve městě Olomouci a Koncept rozvoje cestovního ruchu v Olomouci na dobu deseti let, který zpracovává pro město Olomouc Hospodářská univerzita ve Vídni pod vedením dr. Antona Würzla. V zásadách a cílech, které tento projekt vytyčil, se počítá i s účastí Univerzity Palackého. K dílčím cílům oblasti organizace a marketingu cestovního ruchu patří totiž i vytvoření katedry s tímto zaměřením na UP. Zatím není známo, že by se město Olomouc s tímto požadavkem oficiálně obrátilo na představitele UP.

Z přehledu čerpání peněz na kulturu v loňském roce vyplývá, že město podpořilo finančně Academia film Olomouc částkou 50 tisíc Kč a Stavovské unii studentů přičklo 30 tisíc Kč.

Diskuse se soustředila na tok informací o nabídce kulturních programů ve městě a o možnosti ubytování. Důležitou roli by mělo sehrát Informační středisko města Olomouce. Jeho vedoucí Josef Líněk uvítá všechny informace o kulturních, sportovních a společenských akcích konaných na UP, které jsou otevřeny olomoucké veřejnosti i návštěvníkům Olomouce. Informační středisko zajistí jejich zveřejnění v týdenních přehledech, které jsou ve středisku k dispozici a jsou distribuovány i do dalších zařízení. K dispozici jsou telefonní čísla 551 3385, 551 3392, fax: 522 0843, e-mail: tourist@risc.upol.cz.

PhDr. T. Hrbek, kancléř UP

Profesorská řízení

Přírodovědecká fakulta UP

Ve středu 18. 3. 1998 ve 13. 00 hod. se před Vědeckou radou PŘF UP uskutečnil profesorské řízení doc. RNDr. Svatoslava Staňka, CSc., docenta Katedry matematické analýzy a aplikací matematiky PŘF UP, v oboru matematická analýza.

Oponenty jsou prof. RNDr. J. Diblík, CSc. (ÚMAT FEI VUT Brno), prof. RNDr. V. Šeda, DrSc. (MFF UK Bratislava), a prof. RNDr. F. Neuman, DrSc. (MÚ AV ČR Brno).

Řízení je veřejné a bude probíhat v zasedací místnosti Děkanátu PŘF UP, tř. Svobody 26. Předložená práce je po dobu profesorského řízení veřejnosti k dispozici na studijním oddělení PŘF UP.

-přf-

Otázka pro: ing. R. Pospíšila,
(Katedra finančního práva
PF UP)

Ve svém diskusním příspěvku na setkání akademické obce UP 4. 3. 1998 jste se zmínil o nedostatku relevantních informací o zavádění kreditního systému na UP, který jste zaznamenal při projednávání této otázky na zasedání AS PF UP. V čem podle vašeho názoru spočívá důležitost širší diskuse na toto téma?

Diskusi na téma zavádění kreditního systému chybí jak hloubka, kterou tak závažné a meritorní rozhodnutí, jako je toto, vyžaduje, tak i seriózní a věcné probrání širšího rámce a všech souvislostí, do kterých je tento problém zasazen. Uspokojivá diskuse se nevede na téma přínosů kreditního systému na straně jedné, tak ani na téma rizik a nákladů celého projektu na straně druhé. A je kreditní systém, co myslíte, zhodný pro všechny druhy studia, včetně studia v podstatě jednooborového?

Jedním z cílů zavedení kreditního systému je snaha po slučitelnosti studijních programů stejných fakult v rámci ČR, dále snaha o mezifakultní vědeckou a pedagogickou činnost jednotlivých kateder a v neposlední řadě možnost předmětové a časové volitelnosti – větší či menší – ze strany studentů i tvorby jejich vlastních studijních plánů.

Je však zřejmé, že naplnění těchto ušlechtilých cílů bude vyžadovat celou řadu postupných mezikroků ze strany univerzity. Mezikroky, které budou muset minimalizovat rizika a možné „šestesty“ přechodového období a které vytvoří pro co možná nejbezchybnější zavedení kreditního systému ještě před jeho spuštěním prootřídí podmínky.

Dnes není třeba jasné, podaří-li se zajistit výukové zabezpečení celého projektu po stránce personální pedagogické. Je známo, že předměty nebudou jednoznačně a povinně přiřazeny k jednotlivým ročníkům studia. Tak se může klidně stát /a nemusí to být nereálná výjimka/, že v jednom školním roce si zapíše nějaký předmět malý počet studentů a v příštím roce počet v násobcích vyšší. Bude mít potom malá nebo středně velká katedra dostatek personálních a fakulta dostatek prostorových možností k uspokojení všech studentů? Neměl by být tento *laissez-faire* proces nějak regulován?

Další nezodpovězenou otázkou zůstává financování celého projektu. Jeho prodiskutování po stránce vědecké je jen polovinou práce. V současnosti vrcholí jednání o rozpočtu univerzity, který je pro všechny její složky pro letošní rok maximálně napjatý. V této situaci jsou peníze až na prvním místě. Není optimistický důvod se domnívat, že příští rok bude suma prostředků přidělených naší univerzitě ze státního rozpočtu podstatně lepší.

Kreditní systém – snad – tam, kde byl zaveden, přispěl po určitém čase k jistému zvýšení kvality výuky. Avšak prohloubení, zkovalnění výuky a zvýšení její atraktivity nemusí být nutně spojováno právě a jen s kreditním systémem. Jsou fakulty, které nyní stojí před důležitějšími, přímo vitálními problémy, a to je jejich akreditace. Isem si naprosto jist, že všechny fakulty UP budou akreditovány, a to bez problémů. I tak je však akreditace prooraňdým, a tedy i zavádění kreditního systému předřazeným úkolem.

V rámci těchto souvislostí bych rád upozornil, že případně zavedený kreditní systém umožní studijní kompatibilitu mezi oborovými fakultami pouze v rámci ČR. Bylo by nesoudně myslet si a doufat, že náš kreditní systém bude a priori a bez připomínek přijat i v zahraničí. Tento proces je proces evaluační, kterým Evropská unie hodnotí jednotlivé univerzity a jejich fakulty a dává pak konečný verdikt o kompatibilitě našeho studia se studiem

Na aktuální téma

Faktor kvality

Rektor UP doc. RNDr. L. Dvořák, CSc., ve svém projevu na shromáždění akademické obce 4. 3. 1998 uvedl, že velikost finanční dotace MŠMT vysokým školám bude významně ovlivněna faktory kvality příslušné školy. Zeptali jsme se, co to prakticky znamená a na další souvislosti:

V současné době probíhá diskuse, které činnosti budou do faktoru kvality zahrnuty. Předmětem diskuse je rovněž algoritmus jeho výpočtu. Zatím lze s určitostí říci, že v tomto faktoru budou hrát podstatnou roli ty činnosti, které se již nyní započítávají v souvislosti s tzv. tvůrčím výkonem, tj. grantová úspěšnost, kvalifikační struktura pedagogického sboru a počty doktorandů. Dále se má započítávat publikační a ve výtvarných oborech umělecká činnost, mezinárodní mobilita studentů (s ní úzce souvisí přechod na kreditní systémy studia) a učitelů, aktivní účast na mezinárodních konferencích a jejich pořadatelských, moderní a především funkční informační systém (knižovny a studovny, počítačové sítě), vědecká spolupráce mezinárodní i vnitrostátní, úroveň vybavení laboratoří, výsledky evaluace výuky a vědecké práce atd.

Jaké důsledky to může mít pro UP? Existuje hierarchie faktorů kvality?

Hierarchie kvalitativních faktorů zatím nebyla stanovena. Problémem UP může být, že výše zmíněná kritéria splňují různé fakulty v různé míře. Relativně dobře jsou na tom fakulty lékařská a přírodovědecká, solidní výsledky mají také některá pracoviště na Filozofické fakultě a FTK. Věřím, že i CMTF obstojí ve srovnání s jinými fakultami podobného typu.

Takže vysoká škola bez kvalitní vědecko-badatelské produktivity dostane prostředky jen pro, řekněme, bazální metabolismus. Bude znehodněna, bude strádat?

I když se dá předpokládat počáteční zmírnění dopadu změněného systému financování na některé vysoké školy, v delší perspektivě je nutné předpokládat, že možnosti rozvoje škol s nízkou badatelskou produktivitou budou velmi omezené.

Tím se ovšem ještě více prohloubí rozdíly v úrovni českých vysokých škol, jejich vývojové potence se stanou nesrovnatelné. Myslíte, že je to krok správným směrem?

S ohledem na mezinárodní srovnání je to asi nezbytné. Nevyklučuji ani to, že některé obory, fakulty nebo i vysoké školy neprojdou akreditacemi a budou považovány pouze výukou v bakalář-

ské zahraničí. Je však dobré vědět, že tento proces mezinárodní evaluace studia není nutně na náš kreditní systém vázán. Je to mezinárodní systém, který je jaksi samostatný a je svou autoritou a působností nad kreditním systémem. Dochází tak k tomu, že některé české univerzity, jako např. brněnská Veterinární a farmaceutická univerzita, úspěšně prošly trnitou cestou mezinárodního srovnání v rámci evaluačního procesu zemí EU a již asi rok jsou evaluovány pro celou Západní Evropu. A přitom tam se zavedení kreditního systému teprve chystá. Jak je vidět, každý problém lze řešit z více stran.

-mav-

ských kurzech. Je třeba si uvědomit, že toto nebezpečí vážně hrozí i některým oborům na UP.

Dvě fakulty naší univerzity dosahují na některých pracovištích mezinárodně uznávané úrovně na poli vědeckého výzkumu. Znamená to, že tyto fakulty a tato pracoviště mají být oproti ostatním dotována více, tedy v tomto smyslu preferována?

Je to logické a v určité míře se tato okolnost projevuje i při současné konstrukci rozpočtu UP v poloze „tvůrčí výkon“. Zdárazňují i děkanům, aby zejména grantovou činnost podle možností fakulty ocenili při dělení rozpočtu v rámci fakulty a při stanovení platů pracovníků. Zkušenosti hovoří o tom, že práce na grantech, publikace dosažených výsledků, výchova doktorandů atd. jsou velmi vyčerpávající a značná část odpovědných řešitelů grantů začíná pocívat únavu tvůrčí i fyzickou. Přestanou-li se tyto pracovníci ucházet o nové granty, může to mít pro univerzitu katastrofální důsledky.

A co princip solidarity? Nemělo by se spíše „bohatým“ ubrat a „chudým“ pracovištím rozdat? Jsou přece obory a jsou potřebné, ve kterých snad není ani možné dosáhnout takových výsledků.

Určité prvky solidarity „bohatších“ fakult (lékařské a přírodovědecké) vůči „chudším“ fakultám se uplatňují i při sestavování stávajících rozpočtů a v omezené míře je možné s nimi počít-

at i do budoucna. Nicméně je třeba si uvědomit, že žijeme ve finančně krutých „kapitalistických“ podmínkách a kdo se jim nepřizpůsobí, bude jen žít s minimální nadějí na rozvoj. Na některých fakultách bude nutné zvážit, zda velký počet úzkých oborů není za stávající situace přílišným luxus.

Zavedení faktorů kvality do finanční politiky MŠMT má tedy jasný cíl: přimět vysoké školy k úsilí dostat se na solidní úroveň uznávanou nejen v ČR, ale i zahraničí, patrně v souvislosti se zamýšleným vstupem ČR do EU. Přitom právě výsledkům vědeckého výzkumu a badání se připisuje největší váha. Nebo se mýlím?

Máte pravdu. Je ovšem třeba připomenout, že o kvalitě VŠ svědčí i výsledky akreditace studia. Jenže kvalitní výuka na evropské úrovni, stejně jako příznivá akreditace studijních oborů, nejsou bez produktivní vědecké a tvůrčí činnosti pedagogů a alespoň těch nejlepších studentů a v každém případě doktorandů. Prosazení kvalitativních faktorů do financování vysokých škol znamená testovat způsobilost univerzitních pracovišť, jejich odbornou a vědeckou kvalitu a současně dát větší šance schopným a výkonným. Nepočítejme s tím, že jde o krátkodobou kampaň. Počítejme raději s tím, že jde o cílený selekční tlak s graduujícím účinkem v čase.

Ptal se a za odpovědi poděkoval
prof. RNDr. M. Hejtmánek, DrSc.

Vnitřní granty UP v roce 1998

Projekty podané do soutěže o vnitřní granty UP v roce 1998 posuzovala komise v tomto složení: prof. RNDr. Karel Lenhart, DrSc. (předseda), doc. MUDr. Michael Dlouhý, CSc., prof. PhDr. Eduard Petrů, DrSc., JUDr. Leoš Vyhnánek, doc. ThDr. Ladislav Tichý, prof. RNDr. Pavel Peč, CSc., RNDr. Petr Emanovský, Dr., a doc. RNDr. Jarmila Riegrová, CSc.

Podmínky pro výběr projektů (zveřejněné v Žurnále UP č. 13 z 16. 1. 1998, str. 3) byly tyto:

- 1) řešitelé jsou pracovníci do 35 let,
- 2) projekty předpokládají spolupráci mezi více obory nebo fakultami,
- 3) projekty jsou zaměřeny do sféry a) výzkumné, b) tvůrčí.

K podmínce 3) bylo přijato upřesnění:

- a) projekty výzkumné jsou takové, které vyústí do vědecké publikace (vědeckých publikací) zveřejněných ve vědeckém periodiku.

Členové grantové komise byli požádáni, aby se informovali u školitele, resp. vedoucího katedry, zda garantuje využití prostředků tak, aby vznikla alespoň jedna vědecká publikace;

b) projekty zaměřené do sféry tvůrčí jsou takové, u nichž grantové prostředky vyústí do uměleckého či hudebního, resp. slovesného díla.

V prvním kole bylo konstatováno, že AS UP uvolil na vnitřní granty částku 2 miliony, zatímco sumární částka všech podaných projektů činí 7,9 milionů Kč. Proto byli zástupci fakult pověřeni, aby provedli přiměřenou redukci – snížení částky 3,5krát (po korekci vzhledem k věkové hranici řešitelů). Způsob provedení této redukce byl plně v kompetenci fakult. Nedostatkem tohoto postupu byla skutečnost, že tři pracovníci FF uvedli neúměrně velkou částku (375, 425, 450 tisíc Kč), což neúměrně zvýhodnilo FF.

Jednotka	Podáno	Korekce – věk	Konečný stav
LF	20	16	5
FF	6	5	4
PF	5	5	2
CMTF	4	0	0
PrF	41	37	19
PdF	11	6	3
FTK	5	2	2
AVC	1	1	1
Celkem	94	72	36

První část seznamu přijatých vnitřních grantů UP na rok 1998 pro jednotlivé fakulty uvedeme v příštím čísle Žurnálu UP.

-mav, kl-

Události

Landebork v aule

Nabídka programu olomoucké univerzity III. věku může být přitažlivá nejen pro seniory, což platí zejména o specializovaném běhu „Kultura na Moravě a v Olomouci v minulosti a přítomnosti“. Letošní letní semestr tohoto

Po hanácké, nebo po panské?

Jsou v životě chvíle, kdy na okamžik přestane upírat zrak k horizontu budoucnosti a necháme ho sklouznout zpět, do časů dětství, do doby, kdy světový názor definovala laskavost maminky a zákonnou autoritou bylo významné otčovo povolení řemenu, kdy pojem stáří splyval s generací stařečků a kdy i kulisy, ve kterých se život odehrával, byly tak jiné než dnes.

Takové poohlédnutí po dobách našeho dětství nám (generaci šedesátníků) umožnil profesor Zdeněk Příkryl večer v úterý 3. března v přeplněném sále Muzea umění v programu Literární sekce VSMO. Do prostředí olomouckého předměstí svých klukovských let nám dal nahlédnout okénkem jazyka, ve svém večeru věnovaném hanáčtině. Příkrylova hanáčtina je otevřená, košatá, pádná, rozverná, zemitá, výstižná v detailu i zvukomalebná v melodii a výslovnosti. Ve svém vyprávění sochař nezapře básníka a básník nedá zapomenout, že schopnost pozorovat a registrovat detaily i kontext života je nutnou součástí výtvarníka instrumentária. Od jednotlivých výrazů až po anekdotu se rozvíjejí hanácké *věšplechte*, schopné zaujmout nejen rodilé Hanáky, ale i ty z nás, kteří Hanou sice nezrození, přesto svými životy do ní patří. A je nás takových právě na olomoucké univerzitě sice počítaně, přesto však nemálo.

běhu je věnován dějinám hudební kultury na střední Moravě. Vzniká tak příležitost konfrontovat hudební artefakty centrální a periferní provenience, přičemž se leckdy ukazuje, že právě v olomouckém regionu se rodila díla originální, ba unikátní. Různorodé kulturní aktivity premonstrátského konventu na Hradisku během baroka dokládají hradiské diáře, jejichž vydání se připravuje. Tzv. hanáckými operami a operetami se muzikologie a literární historie již podrobně zabývaly (zejména Eduard Petřů a Alena Burešová v edici „Copak to ale za mozeka hraje?“, Ostrava 1985). A tak mohla Květa Fridrichová odpoledne 10. března t. r. v aule Filozofické fakulty UP tento fenomén moravského baroka posluchačům univerzity III. věku i dalším zájemcům objasnit, ale současně spolu s učiteli a studenty Pedagogické fakulty UP představit operu Ignáce Plumlovského „Kterak Landebork od Prahe z Království českého ani nepšķna, lotr, zbo-

hem hébal“. Opera, interpretovaná uvedeným ansámblem s gusem a nelícenou radostí z muzícrování a stejně tak přijatá publikem, vznikla jako politikum svého druhu, totiž jako oslava ústupu „Landeborka“, tj. pruského krále Fridricha II. Velikého, od Prahy roku 1757. Při letošním jubileu ústupu Prusů od Olomouce počátkem července roku 1758 je vhodno připomenout obdobně oslavné hudební dílko, totiž hanáckou „Operetku o prajském rumlu“, z níž známe pouze text – z notace operetky se bohužel dochovala jediné arie „Sedláci Hanáci, všeci zhůro staňte a krajino braňte“.

Jiří Fiala

Přednáška o islámu na Sv. Kopečku

Dne 4. 3. 1998 jsem v přednáškovém sále fary na Sv. Kopečku přednesl přednášku na téma „Islám z pohledu křesťanství“. Cílem přednášky bylo seznámit účastníky se vznikem a stručnými dějinami islámu, s obsahem jeho věrouky a se zásadami praxe tohoto náboženství. Dále byly stručně probány dějiny vztahu mezi křesťanstvím a islámem, zvláště pak současný pohled křesťanství na islám a dosavadní výsledky vzájemného dialogu mezi oběma náboženstvími. Po více než hodinové přednášce následovala asi třicetminutová diskuse, během které byly zodpovězeny četné dotazy účastníků přednášky k dané tématice. Na závěr byly představeny některé novější české publikace o islámu. Přednášky se zúčastnilo asi 80 zájemců o tuto problematiku.

Dr. ing. E. Krumpolc, CSc.,
CMTF UP Olomouc

Oslavy TGM

V pátek 6. 3. 1998 proběhla na Žižkově nám. a v aule Pedagogické fakulty UP oslava 148. výročí narození Tomáše G. Masaryka, které se zúčastnili zástupci místní a státní správy, občanských sdružení, Sokola, Orla, PTP, Židovské obce v Olomouci aj. Mezi těmi, kteří položili věnce a kytky k pomníku TGM byli také představitelé Univerzity Palackého prorektor doc. PhDr. J. Schulz, CSc., děkan PdF UP doc. RNDr. J. Šteigl, CSc., proděkan PdF UP doc. PaedDr. J. Kropáč, CSc., a kancléř UP PhDr. T. Hrbek.

-mav-

K restaurování památky UNESCO

Ve čtvrtek 5. 3. 1998 se v Besedním sále olomouckého Muzea umění uskutečnil seminář k průběhu restaurování sousoší Nejsvětější trojice na Horním náměstí v Olomouci. Několik odborníků, mezi nimi i Mgr. M. Elbl (Katedra historie FF UP), předneslo referáty z provedených studií a průzkumů, které vlastní rekonstrukci předcházely. V souvislosti s obnovou tohoto barokního skvostu, uvedeného v seznamu památek UNESCO, se chystá Úřad města Olomouce vypsat konkurz na dodavatelskou firmu.

T. Jemelka

V olomouckém Muzeu umění se ve dnech 9. – 10. 3. 1998 uskutečnila mezinárodní konference o díle Jana Čepa, kterou uspořádala ve spolupráci s Obcí spisovatelů Katedra teorie a dějin dramatických umění FF UP. Na snímku T. Jemelky z průběhu konference referuje doc. PhDr. K. Hádek, CSc.

-mav-

Slovo má: předsedkyně Akademického senátu UP Mgr. M. Buchtová

O komunikaci, prestiži Akademického senátu a klimatu na UP

Na zasedání Akademického senátu UP 18. 2. 1998 byla za jeho předsedkyni zvolena **Mgr. M. Buchtová**. Požádali jsme ji o rozhovor, jehož prostřednictvím by univerzitní obci přiblížila některé své názory, záměry a cíle, které ve své nové funkci hodlá realizovat:

Z vašeho vystoupení na setkání akademické obce UP 4. 3. v aule Právnické fakulty UP, ve kterém jste se mj. pozastavila nad procedurou zavádění kreditního systému na UP, se dalo usuzovat, že nejste příliš spokojena s úrovní, na jaké je respektována role Akademického senátu v rozhodovacím procesu na UP. Můžete se k tomuto tématu podrobněji vyjádřit?

Na setkání akademické obce UP dne 4. 3. 1998 jsem vznesla dotaz na pana rektora, jehož obsahem byl nesouhlas s procedurálním postupem souvisejícím se zaváděním kreditního systému na UP. Nemyslím si, že jde o okrajovou záležitost, která si nezaslouží větší pozornosti Akademického senátu UP. Proto nemohu akceptovat skutečnost, že Akademický senát UP neobdržel konkrétní informace a podklady k otázce kreditního systému na UP. A z jakého důvodu? Vždyť se zaváděním kreditního systému je spojena i finanční otázka. Nemusí jít jen o samotný projekt. Najdeme zde i souvislosti v oblasti personální politiky a mezd, a to je oblast úzce související s činností AS UP, protože je to Akademický senát UP, který schvaluje návrh rektora na roční rozdělení prostředků vysoké školy a také zpětně kontroluje jejich využití. Kreditní systém se odrazí i v základních dokumentech univerzity a jednotlivých fakult. Pokud byl dán fakultám k dispozici pro připomínkové řízení návrh Společného studijního a zkušebního řádu fakult UP, znamená to, že už jsou cíleně podnikány kroky k zavedení kreditního systému. Pokud má dojít ke změnám ve statutech fakult (Studijní a zkušební řády), je nutno tyto změny zakotovit i ve Statutu UP za účelem jednotné právní úpravy. Kdo zajišťuje schvalování statutu vysoké školy, tedy Univerzity Palackého? Je to Akademický senát UP dle zákona č. 172/1990 Sb. o vysokých školách. Související otázkou je i vlastní akt, na jehož základu se kreditní systém začíná připravovat. „Pouhé“ doporučení Vědecké rady UP nemá takovou váhu, aby zavazovalo k realizaci kreditního systému jednotlivé fakulty UP, přimělo je ke změnám ve statutech a následně, aby byl ke stejnému kroku „nucen“ AS UP. Na základě výše uvedených skutečností tedy vyslovuji nesouhlas s tímto postupem. Z něj pro mne osobně plyne určitý závěr, a to nutnost zvýšení respektu a prestiže Akademického senátu UP tím co dělá, jak zastupuje své voliče z řad akademické obce a nesmlouvavým postojem vůči všem projevům, které „zlehčují“ jeho významné postavení jako akademického orgánu.

Jaké hlavní konkrétní kroky hodláte v nejbližší době jako předsedkyně AS UP realizovat?

S nástupem nového člověka na určité místo se spouje mnoho otázek. Jde o osobu, která má zájem „jen“ o funkci anebo chce také opravdu něco udělat pro ostatní? Zná svá práva a dokáže je používat ve prospěch jednotlivců, kteří tvoří celek, jakým akademická obec UP je? Bude stát za námi? Dokáže naše problémy řešit anebo najít cestu k nápravě? Na druhou stranu se zeptám, zda členové akademické obce sami opravdu chtějí

něco v dosavadním způsobu „žít“ na UP změnit, a to k lepšímu. Nelze se vymlouvat na to, že nevím, kam se se svým problémem obrátit. Existují určité mechanismy, jak informovat o tom, co se mi nelíbí (ale také, co chci pochválit). Záleží jen na nás, jak tyto možnosti využijeme, a to nejenom pro sebe. Neboť blaho jednotlivce násobí prospěch celé společnosti. V této souvislosti mne napadá jedna z významných právních zásad „vigilantibus iura scripta sunt“. Volně ji lze přeložit do podoby „právo je psáno pro bdělé“. A pokud nevím, kde začínají má práva a jaké prostředky mi právní řád poskytuje k jejich vymožení, těžko si uhájím své oprávněné nároky. Z tohoto důvodu považuji za nutné, aby se opravdu všichni členové akademické obce seznámili se základními právními normami, které se dotýkají univerzitního dění (zejména zák. č. 172/1990 Sb. o vysokých školách ve znění následujících novel a Statut UP).

Základní oblastí mé pozornosti je zlepšení a zintenzivnění komunikace na UP. V této rovině můžeme uvažovat o vztahu AS UP a rektor, AS UP a akademická obec, AS UP a právní oddělení UP, AS UP spolu s univerzitou a veřejností, případně AS UP a univerzitní senáty jiných univerzit. Z této základní linie se odvíjí směry mého působení ve funkci předsedkyně AS UP.

V nejbližším časovém období mám v úmyslu realizovat instalaci schránky AS UP u vrátnice rektorátu, kde by mohli všichni adresovat své připomínky, nápady a podněty k činnosti AS UP i k chodu celé univerzity. Nepředpokládám totiž, že každý má na UP přístup k počítači, natož k Internetu, aby mohl svůj názor vyjádřit i touto cestou pomocí elektronické pošty. Budu apelovat na IC UP ve směru WWW stránce pro prezentaci AS UP s možností odkazů na senátory a předsedy fakultních senátů a komisí AS UP. Jistě bude přínosem, pokud si bude moci každý přečíst usnesení senátu případně i celé zápisy ze zasedání, a to v elektronické podobě. Také by měla být k dispozici tištěná oficiální reprezentativní Sbírka usnesení AS UP. Pro samotné jednání AS UP bude jistě přínosem, pokud se celá zasedací místnost ozvučí. Ostatně takové usnesení AS UP již dříve přijal, avšak dosud nebylo realizováno.

K dalším změnám patrně dojde v Jednacím řádu AS UP, a to ohledně časového rozvržení celého jednání včetně příspěvků v diskusích. Na dubnové zasedání připravuji dotazník pro senátory za účelem zjištění informací, které se mi stanou jistým vodítkem v mé práci. Vaše otázka se vztahovala na nejbližší dění v rámci mé práce v AS UP, proto zde neuvádím další záměry. O těch budu akademickou obec informovat postupně. Jen namátkou vyberu: otázka veřejnosti a neveřejnosti zasedání AS UP, tiskový mluvčí AS UP, změna zasedacího pořádku jednotlivých fakult na jednání AS UP, zlepšení práce komisí AS UP, změna vzhledu zápisů, informovanost o jednáních AS UP v rámci UP a regionálního tisku (zde je nutno přesně stanovit kdo a v jaké záležitosti je kompetentní sdělovat informace, případně jakého druhu ve vztahu AS UP a UP). Vítám do budoucna příležitost k tomu, abych se s vámi podělila na stránkách Žurnálu UP (a nejen zde) o své postřehy a poznatky, které vyplývají z mého předsednictví v AS UP.

V poslední době se na stránkách Žurnálu a jiných periodik vede diskuse o tom, do jaké míry jsou zástupci studentů v jednotli-

vých orgánech UP skutečnými reprezentanty studentské obce. Zajímalo by mne, jak v tomto směru hodnotíte zástupce akademické obce v jednotlivých orgánech UP. Konkrétně: Jakým způsobem jsou např. předávány informace z jednání AS UP ostatním členům akademické obce UP? Jsou podle vašeho názoru vedení UP a akademická obec o sobě navzájem touto formou dostatečně informováni?

Odpověď na tuto otázku hledíme v mých návrzích na zkvalitnění činnosti AS UP. Samozřejmě si nemyslím, že jsou všichni členové akademické obce a potažmo i veřejnost našeho regionu, dostatečně (ne-li vůbec) informováni o dění na UP a činnosti AS UP. Proč? Odpověď leží v několika rovinách. Jednání AS UP i jednání ve vedení UP nejsou veřejná. Připouštím se účast pozorovatelů (např. na zasedání AS UP je přítomen zástupce redakce Žurnálu UP). Z těchto jednání je pořizován zápis, který se dle rozdělování doručuje příslušným adresátům. Ne všichni, zejména ne studenti, mají příležitost do nich nahlédnout. Zde je dán prostor mj. předsedům fakultních senátů, aby informovali členy akademické obce o dění v AS UP. V tomto duchu budu směřovat své další kroky. Na druhou stranu si přiznejme, že ne vždy je evidentní zájem ze strany akademické obce o univerzitní dění. Probíhají volby do senátů na fakultách, pořádá se shromáždění akademické obce fakulty či univerzity, a to jsou příležitosti, kdy mohou projevit svou sounáležitost s univerzitou a říci svůj názor, přednést svůj problém. Víím, že mnozí studenti (a nejenom oni) ani neví, k čemu je takový univerzitní senát dobrý. Není se čemu divit. I jiní vystudovali bez toho, aby něco o těchto záležitostech věděli. Ale musí to tak být?

Vy jste ti, kteří si nás svobodně volí, a to skrze své zástupce ve fakultních senátech univerzity. My jsme vám zase opovědní za to, co děláme. Jsme tu pro vás, protože univerzita má fungovat pro studenty, pedagogy a vědecké pracovníky (v jistém ohledu i pro zaměstnance UP) neboť vy tvoříte tu hlavní náplň veškeré činnosti na univerzitě.

Z těchto důvodů nemohu a ani nechci respektovat celkové klima, ze kterého vychází postavení AS UP. Jeho historie není zase tak dlouhá, aby se z neadekvátního přístupu k akademickému senátu naší univerzity stal precedent. Cesta ke změně v nazírání na Akademický senát UP nebude měřena rychlostí blesku, avšak pevně věřím, že ji lze v blízké budoucnosti dosáhnout.

Za rozhovor poděkovala

V. Mazochová.

Právní poradna

Jak používat v současné době akademické tituly získané na českých vysokých školách a v zahraničí?

Geneze používání akademických titulů je v českém právu poměrně složitá a současný stav lze označit diplomaticky za chaotický. Jak již bylo publikováno i v jiných periodikách, celá anabáze začala v 50. letech. Pouhý výčet právních předpisů pomůže vytvořit obraz o současném stavu.

– **Zák. č. 58/1950 Sb. o VŠ** – § 21 odst. 2 zmocňuje vládu k vydání prováděcího předpisu o označení absolventů VŠ,

– **nař. vl. č. 60/1953 Sb. o vědeckých hodnostech a o označení absolventů vysokých škol** (dle tohoto předpisu absolventi VŠ neobdrželi žádný titul, pouze v diplomu bylo uvedeno vyznačení specializace studia, vědecké hodnosti se udílely ve dvou stupních, a to kandidát věd a doktor věd s připojením příslušného vědního oboru /vždy v plném znění – bez zkratek/),

– **nař. MŠK č. 42/1957 Sb. o označování absolventů institutu tělesné výchovy a sportu** – zavádí titul „promovaný tělovýchovný pedagog“,

– **nař. MŠK č. 93/1960 Sb. o označování absolventů studijních oborů technická a jaderná fyzika a jaderné inženýrství** – zavádí tituly „inženýr technické fyziky“ a „inženýr jaderné techniky“,

– **vyhl. MŠK č. 94/1961 Sb. o označování absolventů VŠ** (tato vyhláška zaváděla tituly např. „strojný inženýr“, „inženýr chemie“, „promovaný ekonom“, „promovaný právník“, „promovaný lékař“, „promovaný zubní lékař“, „promovaný farmaceut“, „promovaný historik“, „promovaný filozof“ a další (bez zkratek),

– **zák. č. 19/1966 Sb. o VŠ** – zavádí znovu následující tituly: „doktor medicíny“ (ve zkratce „MUDr.“), „inženýr“ („Ing.“), „inženýr architekt“ („Ing. arch.“), „doktor veterinářství“ („MVDr.“), „akademický malíř“, „akademický sochař“, „akademický architekt“, po vykonání rigorózní zkoušky ze zvoleného vědního oboru a jeho širšího základu, se přiznávají tituly „doktor práv“ („JUDr.“), „doktor přírodovědy“ („RNDr.“), „doktor filozofie“ („PhDr.“). Současně se zavádí pracovní označení „středoškolský profesor“ pro absolventy všech vysokých škol, pokud vyučují na školách poskytujících středoškolské vzdělání.

– **Zák. č. 39/1980 o VŠ** – absolventům vysokých škol a fakult technického, ekonomického a zemědělského směru se přiznává titul „inženýr“ („Ing.“), absolventům studijního oboru architektura „inženýr architekt“ („Ing. arch.“), absolventům lékařských fakult „doktor medicíny“ („MUDr.“), absolventům vysokých škol veterinárních „doktor veterinární medicíny“ („MVDr.“), po vykonání státní rigorózní zkoušky jsou udělovány tituly „doktor práv“ („JUDr.“), „doktor přírodních věd“ („RNDr.“), „doktor filozofie“ („PhDr.“), „doktor pedagogiky“ („PaedDr.“), „doktor farmacie“ („PharmDr.“), „doktor sociálně politických věd“ („RSDr.“),

– **Zák. č. 172/1990 Sb. o VŠ** – absolventům vysokoškolského studia přiznává tituly „magistr“ („Mgr.“), „inženýr“ („Ing.“), „doktor všeobecné medicíny“ („MUDr.“), „doktor veterinární medicíny“ („MVDr.“) a absolventům postgraduálního studia akademicko-vědecký titul „doktor“ („Dr.“). Po absolvování obsahově ucelené části vysokoškolského studia lze přiznat titul „bakalář“ („Bc.“). Současně tento předpis stanoví, že absolventům vysokoškolského studia, kteří jej ukončili před nabytím účinnosti tohoto zákona a nebyl jim přiznán žádný titul ani stavovské označení, je dáno oprávnění užívat tituly dle tohoto zákona (Mgr.). Navíc tento zákon stanoví, že stavovské a akademické tituly získané před nabytím jeho účinnosti je možno používat.

– **Zák. č. 172/1990 Sb. o VŠ** – absolventům vysokoškolského studia přiznává tituly „magistr“ („Mgr.“), „inženýr“ („Ing.“), „doktor všeobecné medicíny“ („MUDr.“), „doktor veterinární medicíny“ („MVDr.“) a absolventům postgraduálního studia akademicko-vědecký titul „doktor“ („Dr.“). Po absolvování obsahově ucelené části vysokoškolského studia lze přiznat titul „bakalář“ („Bc.“). Současně tento předpis stanoví, že absolventům vysokoškolského studia, kteří jej ukončili před nabytím účinnosti tohoto zákona a nebyl jim přiznán žádný titul ani stavovské označení, je dáno oprávnění užívat tituly dle tohoto zákona (Mgr.). Navíc tento zákon stanoví, že stavovské a akademické tituly získané před nabytím jeho účinnosti je možno používat.

Akademické tituly jsou tedy v současnosti užívány v podobě, ve které byly přiznány, včetně právním předpisem stanovených zkratk (pokud byly zkratky stanoveny), a jsou uváděny ve zkratkách před jménem v pořadí, ve kterém byly přiznány. Tituly kandidáta a doktora věd jsou ve zkratce uváděny za jménem. Tituly profesor a docent jsou ve zkratkách uváděny před jménem a před akademickými tituly, přičemž nositel titulu profesor již neuvádí titul docent, který mu rovněž náleží.

JUDr. L. Antonů,
ved. právního odd.

O problematice užívání zahraničních titulů v tuzemsku a uvádění titulů získaných na české (slovenské) vysoké škole v zahraničí budeme informovat v příštím čísle.

Kvalitní univerzitní periodikum

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis, Facultatis rerum naturalium, řada Mathematica se stala kvalitním vědeckým periodikem s mezinárodním ohlasem. Zajímalo nás, jak toho dosáhli. Zeptali jsme se výkonného rektora doc. RNDr. S. Staňka, CSc.

Jaký je účel sborníku?

Musím říci, že od roku 1997 nejde již o sborník, ale o časopis, který má své číslo v ISSN a v ISBN. Časopis publikuje původní vědecké práce z matematické analýzy, algebry, geometrie, statistiky a numerických metod. Rozsah prací je od 5 do 20 stran. Jsou psány v posledních letech výhradně v angličtině. Práce mají jednotnou úpravu – za úvodním souhrnem jsou uvedena klíčová slova a klasifikace podle jednotného světového matematického schématu. Časopis vychází každý rok v jednom svazku o rozsahu asi 200 stran a obsahuje 15 až 20 prací.

Jak zařizujete recenzi příspěvků a kdo jí platí?

Základem časopisu je kvalitní anonymní recenze a kvalitní příspěvky. Recenzenti jsou prominentní odborníci v dané problematice z naší a Slovenské republiky. Jde o profesory, docenty, doktory věd, někdy i o kandidáty věd z matematických pracovišť Akademie věd ČR a vysokých škol. Honorář za recenzi v symbolické výši je vyplácen z finančních prostředků PŘF UP.

Jaké máte zkušenosti se získáním recenzentů?

Asi narazíte na to, že recenzní činnost není ekonomicky výhodná. Moje zkušenosti jsou však ty nejlepší. Musíte pro to ale něco udělat. Předně je nutno poslat recenzentům práce z oboru, ve kterém pracují, aby recenze byla i pro ně vědeckým přínosem. Proto je velice důležitý výběr recenzentů. Ten je pečlivě volen a konzultován např. s vedoucími našich kateder, ale i s doc. RNDr. Š. Schwabikem, DrSc., z MÚ AV ČR v Praze. Je vhodné recenzenty neunavovat zbytečným „slohovým cvičením“. Za tím účelem recenzent dostává předtisknutý formulář, kde stačí zatrhnout pouze příslušnou charakterizaci práce včetně závěrečného vyjádření. Přípomínky

Představujeme: nové profesory Univerzity Palackého

V tomto čísle Žurnálu UP uzavíráme představování nových profesorů Univerzity Palackého, kteří byli jmenováni v pražském Karolinu 1. 12. 1997:

Prof. MUDr. Ľubomír Lisý, DrSc. (nar. 1940)

Katedra neurologie IVZ, Neurologická klinika IVZ, Bratislava, NsP Ruzinov
Obor: neurologie

Vědeckou a výzkumnou specializaci prof. Lisého představuje klinická neurofyzioilogie, neurogenetika a neuroimunologie.

Je autorem (spoluautorem) 143 vědeckých publikací, z toho 68 publikovaných v zahraničí.

Významné publikace z poslední doby:

Lisý, L.: *Trigemino-cervical and trigemino-lumbar reflexes in patients with central movement disorders*. *European Journal of Neurology*, 3, 1996, Suppl. 5: 190–191.

Lisý, L.: *Poruchy funkcie paravertebrálnych svalov a možnosti ich elektrofyziologickej diagnostiky*. *Rehabil. fyz. léc.*, 1996, 4: 141–144.

Lisý, L.: *Farmakoterapia v neurologii*. *V: Štandardné terapeutické postupy*. *Osveta Martin*, 1997, s. 797–816.

Poslední kongresovou přednášku na téma *Hypersenzitivizácia pri vzniku chronickej bolesti a možnosti identifikácie elektrofyziologickými diagnostickými metodami* přednesl prof. Lisý v rámci „V. slovenských dialogů o bolesti a XXV. Reimanových dnů“ (Prešov, SR, 9. – 11. 10. 1997).

Prof. Lisý vede 16 postgraduálních studentů v oboru neurologie. Tentýž obor přednáší na trnavské univerzitě, Institutu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve.

-mav-

Z vědeckých pracovišť UP

Problematika pracovního lékařství

Obrátili jsme se na přednostku Kliniky pracovního lékařství LF UP a FN doc. MUDr. Jarmilu Fialovou, CSc., se žádostí o informaci o aktivitách a výsledcích vědecké činnosti na jejich pracovišti.

Můžete nám úvodem poněkud přiblížit charakter vašeho oboru?

Pracovní lékařství je multidisciplinární obor zasahující do nejrůznějších oblastí medicíny, který místy vyžaduje až encyklopedické znalosti. Jedna z jeho součástí, nemocí z povolání, je jedinou lékařskou disciplínou, která může u svých pacientů, kteří onemocněli v důsledku práce, stanovovat i odškodnění, a tak poněkud kompenzovat jejich strádání za bolest a za ztížení společenského uplatnění.

Z uvedeného je zřejmé, že obor má nejen široké pole medicínské působnosti, ale je též spojen s poměrně rozsáhlou legislativou.

A tím bych chtěla začít: Po roce 1990 bylo zapotřebí přerušovat legislativu oboru, tj. zejména seznam nemocí z povolání a odškodňovací vyhlášky tak, aby se svým uspořádáním přiblížily zemím Evropské unie. V minulém roce vstoupil tento nový seznam v platnost. Na jeho přípravě se naše klinika významně podílela a zasloužila se zejména o přepracování a doplnění položek v oblasti pneu-

mokonióz. Ve schvalovacím řízení je i nový odškodňovací systém, při jehož tvorbě byly využity též naše zkušenosti.

A jaká jsou vaše výzkumná zaměření?

V posledních letech jsme svůj výzkum orientovali na vzácnější pneumokoniózy, vyskytující se zejména ve spádové oblasti našeho pracoviště. Mám na mysli zaprášení plic prachem azbestu, TiO₂ a kaolinem. V rámci grantového projektu IGA MZ 333-3 jsme v tomto směru spolupracovali s klinikou TRN. (Své výsledky jsme publikovali na mezinárodních kongresech a např. v *Centr. eur. J. Occup. Envir. Med.* 3, 1995, 2, 138-148 a v *Prac. lék.* 48, 1996, 2, 79-84.). Poslední dvě desetiletí přinesla celosvětově do popředí zájmu profesionální onemocnění horních končetin vyvolaných nejen vibrujícími nástroji, ale i tzv. přetížením. Jsou to i u nás nejčastější nemoci z povolání. Je proto pochopitelné, že tato problematika zajímá hlouběji i nás a v tomto směru jsme přispěli k poznání kauzálního vztahu mezi prací a postižením kosti. (Předloženo na 6. mezinárodním sympoziu průmyslových myoskeletálních onemocnění a publ. např. v *Centr. Eur. publ. Hlth.* 3, 1995, 120-123 a v *Journal of the Neuromusculoskeletal System* 4, 1996, 1, 12-17.) Ve spolupráci s elektromyografickým pracoviš-

těm Neurologické kliniky se zabýváme vyšetřováním skupin pracovníků postižených neuropatiemi: mimo klasické skupiny, tj. lesní dělníky pracující s motorovými pilami, pracovníky s pneumatickým nářadím, zemědělce, se věnujeme též méně sledovaným profesím, jako jsou elektromontážní dělnice, pracovníci vizuálních a displejových terminálů, zubní techničky. Výsledky těchto prací vyúsťují v návrhy opatření směřujících k nápravě. (Publ. např. v *Centr. eur. J. publ.* 3, 1995, 129-132, *Pracov. lék. v tisku* a předneseno na celost. kongresu prac. lék. v r. 1995 a mezinár. kongresu o vibracích v r. 1996.) V současnosti za grantové podpory MZ ČR spolupracujeme za pomoci CDT testu s Neurologickou klinikou na etiologické diagnostice profesionálních neuropatií, u nichž je podezření na kombinaci s vlivem alkoholu. Očekáváme zpřesnění diagnostiky postižení nervů. (CDT – Carbodeficientní transferin – enzym, který je ukazatelem význačnější konzumace alkoholu, neklesající ani při několikadenní až týdenní abstinenci.) Dále se zaměřujeme na výskyt bronchopulmonálních onemocnění v textilním průmyslu v souvislosti s úrovní hygienických parametrů na pracovištích. Za tímto účelem zpracováváme metodiku reexpozičních testů na pracovištích.

-mh-

k autorům práce však musí napsat pečlivě a podrobně. Recenzní činnosti ovšem nahrává jedna významná a krásná skutečnost. Matematikové hledají spíše všechny možnosti jak recenzi napsat, než její napsání odmítnout.

V časopise jsou také práce zahraničních autorů. Jak je získáváte?

V posledních čtyřech ročních bylo publikováno celkem 15 prací od 18 zahraničních autorů z Austrálie, Chorvatska, Polska, Maďarska, Rumunska, Ruska, Slovenské republiky, Ukrajiny a USA. Příspěvky zahraničních autorů jsou získávány zcela přirozenou cestou. Jednu skupinu tvoří autoři, kteří zasílají svoje příspěvky do redakce zřejmě pod vlivem toho, že se s časopisem setkali v knihovně v rámci mezinárodní výměny časopisů. Druhou skupinu pak tvoří ti autoři, kteří se u nás zúčastnili mezinárodních konferencí a seminářů organizovaných pracovníky kateder matematiky anebo zde byli na přednáškových pobytech.

Jaká je doba od převzetí rukopisu práce k jeho vytištění?

To záleží na tom, kdy rukopis přijde, jak dlouho trvá recenzní řízení a jak rychle tiskárna provede výtisk. V současné době je to v rozmezí od jednoho roku do dvou let.

Kolik pracovníků je v redakci časopisu?

Jsou pouze dva a nejsou honorováni. Já provádím veškeré administrativní práce, recenzní část a korektury. Technický redaktor RNDr. M. Závodný se stará o jednotnou technickou úpravu tak, aby časopis byl do vydavatelství připraven ve formě camera-ready.

Mají práce ve vašem časopise ohlasy?

V matematice jsou celkem tři světové časopisy, kde je prováděna recenze všech prací publikovaných

v lepších matematických časopisech. Je to americký *Mathematical Reviews*, německý *Zentralblatt f. Mathematik* a ruský *Referativnyj žurnál*. Práce z našeho časopisu jsou recenzovány ve všech uvedených časopisech. Časopis však není indexován ve SCI.

Jakou máte zkušenost ze spolupráce s VUP?

V poslední době velmi dobrou. Jeho pracovníci jsou vstřícní našim požadavkům. V posledním roce se zkrátila doba vydání časopisu. Domnívám se však, že ji lze ještě více zkrátit, jelikož celý ročník je na VUP dodán na disketě ve formě camera-ready.

-mh-

Vydavatelství UP

Práce Vydavatelství UP vychází nejen z aktuálních požadavků jednotlivých fakult, jejichž pedagogičtí pracovníci píšou nová skripta, ale i z potřeb studentů, kteří svůj „hled po vědě“ prezentují jak prostřednictvím poptávek po těchto novinkách, tak po dotiscích publikací, které jsou v krátké době zcela vyprodány. Tuto situaci sleduje prodejna skript, která signalizuje rozebrané výtisky a je prvním impulzem k tomu, aby redaktoři po konzultaci s pedagogickými pracovníky jednotlivých kateder připravili dotisky aktuálně upravené o nové vědecké poznatky.

Zcela výjimečná situace vznikla po loňské povodni, kdy „uplavnáním“ skript vznikla velká finanční ztráta prodejny skript a tím i našemu vydavatelství. Postiženy byly samozřejmě

i jednotlivé fakulty, jejichž pracovníci byli autory zničených publikací. Po zjištění požadavků jednotlivých kateder a zvážení našich možností začalo Vydavatelství UP s vydáváním povodňových dotisků, které představovaly 63 titulů. Teprve konec února znamenal tečku za těmito publikacemi, jejichž náklady byly hrazeny z prostředků vydavatelství. Práce na těchto dotiscích neovlivnila termíny nově vydávaných skript, jejichž vzhled se postupně mění a vylepšuje.

Z únorových titulů je možné upozornit na *Literární texty II J. Polákové, Náдоры nervového systému R. Koďouska* aj. K významnému počínu došlo na Právnické fakultě UP, která se zviditelnila nultým číslem sborníku a příspěvků svých učitelů, kterým se hlásí k tradici vydávání Act UP. Sborník by měl dávat prostor začínajícím učitelům, studentům vyšších ročníků, externím spolupracovníkům i zahraničním přednášejícím. Od prvního čísla budou také všechny příspěvky opatřeny cizojazyčným resumé. Konečnou podobu by měla mít Acta řady Iuridica č. 1/1999. Postupně by chtěli pedagogové Právnické fakulty UP přejít k semestrálnímu vydávání svého sborníku.

V nejbližším období uvede naše vydavatelství na knižní trh *Dramiku pro speciální pedagogiky M. Valenty, Vybrané kapitoly k základům vlastivědy A. Vavrdové, Vybraná cvičení z německé syntaxe D. Varadinové* aj.

Snažíme se přispět ke spokojenosti autorů i studentů a zviditelnit tak svou práci především v povědomí univerzitní čtenářské obce.

-hau-

O čem se mluví

Ředitelka kolejí ke zvýšení kolejného

Jak jsme již informovali (viz Žurnál č. 16) ministr školství, mládeže a tělovýchovy J. Sokol doporučil rektorům vysokých škol, aby od 1. 3. 1998 upravili cenu studentského ubytování. Vedení Univerzity Palackého navrhlo finanční úpravu, jejíž první etapa je stanovena na 1. dubna 1998, kdy se kolejné zvýší v průměru o 4 Kč/den. Druhá etapa začne 1. července 1998, kdy se kolejné navýší o dalších 5 Kč/den. Vedení UP přistoupilo ke dvěma etapám z důvodu mírnějšího zásahu do sociální situace studentů.

O základní zmapování finanční situace jsme požádali ředitelku Správy kolejí a menz (SKM) ing. B. Pirklovou: SKM obdrží od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR každým rokem příspěvek na provoz kolejí a menz. V loňském roce to bylo celkem 45,5 mil. Kč, díky čemuž se nám podařilo mj. dokonce opravit i značnou část škod způsobenou loňskou povodní. Podle mých informací obdržíme v letošním roce částku v celkové výši 36,5 mil. Kč. Mimo standardní provoz je nutné v areálu kolejí odstranit ještě zbytek povodňových škod, který si zhruba vyžádá částku 8. mil. Kč. Letos bychom tedy potřebovali částku nejméně stejně vysokou jako v loňském roce. Porovnáte-li výše uvedená základní čísla, dojdete zhruba k rozdílu 10 mil. Kč. Stále se ovšem pohybuje pouze

v oblasti tržeb. Dalším důležitým bodem jsou pak náklady, které se z důvodu inflace zvyšují o poměrně vysoké procento. Zdražují se veškeré externí služby a externí opravy, zásadním způsobem se zdražuje spotřeba energií (energie např. o 2,5 mil. Kč) A výsledek? Na jedné straně náklady, které se markantně zvyšují, na straně druhé pak příspěvek od státu, který je rapidním způsobem snížen. Deficit v rozpočtu, který tímto zákonitě vzniká je nutné něčím pokrýt. Domnívám se, že v této situaci existují jen dvě možnosti: buď MŠMT pokryje potřeby SKM UP v celém rozsahu (tak jak tomu bylo loni), nebo se tak nestane a my jsme nuceni zdražit kolejné, uvedla ing. Pirklová.

K diskutovanému problému, který se dotýká zásadním způsobem studentské kapsy, proběhl seminář na úrovni MŠMT ČR a ředitelů všech kolejí a menz ČR. Na semináři jsme obdrželi srovnávací ceníky poplatků za ubytování, který se týká celé ČR, tudíž mohu porovnat kolejné v jednotlivých ubytovacích kapacitách, řekla ředitelka SKM Pirklová. Jak dále uvedla, ceny olomouckých kolejí se i po konečném zdražení k 1. 7. budou pohybovat ve stejných cenových relacích jako v kterémkoliv jiném kolejním zařízení, dokonce spíše při dolní hranici. (Levněji se může student ubytovat snad jen v Ostravě.)

M. Poláková

Diskuse, názory, ohlasy

Ad: Informace z AS UP (ŽUP č. 17, roč. 7)

V posledním čísle Žurnálu UP jsem se dočetl, že „z podnětu AS CMTF přednesl PhDr. V. Cekota návrh, aby projednávání změn Statutu CMTF bylo zařazeno před jednání o rozpočtu“. Dále navrhl, aby jednání AS UP bylo časově limitováno.

Přestože AS se k druhému návrhu nevysovil, silně jsem byl znepokojen pomyslením na to, že zástupci CMTF se snaží o jakési podivné machinace, což z vaší zprávy, obávám se, jednoznačně vyplývá. V osobním rozhovoru s předsedkyní AS (který jsem vedl z jiného důvodu) jsem se dozvěděl, že se jednalo o časové omezení jednotlivých řečnických příspěvků, nikoliv celého jednání, jak píšete. Myslím, že pozorného čtenáře vaše zpráva mohla zneklidnit, a proto by zřejmě bylo na místě v příštím čísle uvést celou záležitost na pravou míru.

J. Nesvadba, student FF UP

Vzhledem k tomu, že jsem se jednání AS UP zúčastnila přibližně do jeho první poloviny, údaje o námětech dr. Cekoty jsem zpracovala na základě zápisu z jednání AS UP 18. 2. 1998, z něhož cituji: „Ad 6. Různé: Dr. Cekota

přednesl 2 náměty z podnětu AS CMTF: 1. aby projednávání změn Statutu SMTF bylo zařazeno před jednání o rozpočtu; 2. aby jednání AS UP bylo časově limitováno a trvalo maximálně 180 minut s tím, že po 90 minutách bude 10 minutová přestávka. V nutných případech lze prodloužit jednání o dalších 60 minut opět s 10 minutovou přestávkou.“

Předsedkyně AS UP Mgr. M. Buchtová předala Žurnálu UP zdůvodnění CMTF UP, které bylo AS UP doručeno spolu s oběma náměty: „S prodlužováním doby jednání klesá počet přítomných a snižuje se soustředěnost. Mnozí jsou také vázáni dalšími povinnostmi. Proto potřebují znát přibližně dobu, kdy jednání skončí.“

Dále Mgr. M. Buchtová doplnila: „Z návrhu CMTF tedy neplynula potřeba krátit vystoupení řečníků, nýbrž hlídat dobu jednání v rámci celku. Na senátu se následně otevřela i tato otázka a senátoři se vyslovili v tom smyslu, že délka projevu řečníků závisí i na předsedovi, jakým způsobem bude toto korigovat. Takže řečník by měl po krátkém úvodu k dané věci říci podstatu své myšlenky. I tato záležitost byla ponechána k rozvaze jednotlivým senátorům na příští řádné zasedání.“

V. Mazochová

Ing. B. Pirklová se vyjadřuje k petici studentů UP:

Dne 25. 2. byl na koleji J. L. Fischera vyvořen pseudodokument, který si se zájmem přečetli i vedoucí pracovníci SKM UP. V tomto anonymním dopise se nepravdivě uvádí, že vedení SKM UP neprojevuje snahu o prodiskutování zvýšení kolejného a že pokud bude zvýšeno kolejné, studenti si přejí zlepšit služby v následujících bodech. Požadují zrušení poplatků za užívání vlastních elektrických spotřebičů (PC, TV, rádio), obnovení televizní místnosti (probíhají opravy po záplavě a bude zprovozněna), dovybavení kuchyněk vařiči a židlemi (počet vařičů v kuchyňkách dle projektu, pokud je studenti nepřenesou do vlastních buněk), vlastní vybavení buněk prostředky pro úklid pokojů (zatím jsou k dispozici všem na vrátnici), zajištění automatů na teplé a studené nápoje (v přízemí této koleje funguje restaurace a prodejna potravin), povolení vlastních rychlovarných konvic, zakoupení kvalitních vysavačů, psacích strojů a žehliček k zapůjčení na vrátnici, rozšíření úředních hodin výběru kolejného a výměny ložního prádla, zavedení kontejneru na tříděný odpad, zveřejnění rozpočtu kolejí a menz, zprovoznění telefonních linek (zprovoznění zajišťujeme k 30. 4. 1998) a zavedení kratšího intervalu úklidu v buňkách studentů (studenti jsou povinni provádět úklid sami).

Koleje a menzy utrpěly v důsledku povodní značné škody na objektech (rozsah škod cca 18 mil. Kč). Prioritně jsme museli zprovoznovat důležitá technická zázemí, tj. provoz výměnkové stanice, plynové kotelny, zatopenou menzu a obrovské plochy zaplavených ubytovacích, skladovacích a provozních kapacit. Zatopením jsme přišli o veškerý zásobní inventář (nábytek, vařiče, stolní lampy, ložní vybavení). Pracovníci SKM UP odvedli kus záslužné práce, a v požadovaném termínu jsme zahájili provoz kolejí a menz, aniž bychom snížili lůžkovou kapacitu. Nyní konečně přichází řada i čas na realizování tak snadných věcí, jako je znovuzprovoznění zatopené TV místnosti a dovybavení kuchyněk, vestibulů a studoven. Požadavky uvedené ve zveřejněném anonymním dokumentu jsou pro pracovníky SKM UP po přestálých pohromách velmi snadno zvládnutelným úkolem a budou předmětem jednání se zástupci kolejních samospráv.

Výroky typu „Pirklová nesouhlasí s peticí“, zveřejněné v Hanáckých novinách, přičemž žádná oficiální petice nebyla doručena, a nařčení pracovníků z „mizerných služeb a gestapáckých metod“ jsou hanlivé a ničím nepodložené. K tomu uvádím: na kolejích panuje mezi vedením a ubytovanými dobrá atmosféra. Pokud vzniknou nějaké problémy, k řešení jsou vždy přizváni zástupci studentů z kolejních samospráv. Pravidelně každý měsíc, téměř již šest let se setkává vedení SKM UP se jmenovanými zástupci studentů z jednotlivých studentských kolejí. Nikdy se zde neřešila stížnost na nevhodné chování, tak jak bylo zveřejněno v Hanáckých novinách a proti „mizerným službám“, jak se v textu HN uvádí, se velmi důrazně ohrazují.

Zpracovala M. Poláková.

MEZI NÁMI VZDĚLANCI

Setrovám ještě v bývalé kapitulní rezidenci nacházející se v dnešní Wurmově ul. č. 7, neboť kromě erbu tesaného do kamene, o němž byla řeč předešle, tu lze spatřit erb malovaný. Ten však není umístěn ve známém Freskovém sále, vyzdobeném nástěnnými malbami iluzivních krajín (hlásících se svým rokokovým stylem do 3. čtvrtiny 18. století, kdy rezidenci užíval kanovník Václav Xaver svobodný pán z Freiefelsu, 1705–1776), nýbrž v presbytáři bývalé kaple. Tato víceméně utajená místnost v 1. patře průčelního křídla za posluchárnou č. 3, užívaná nyní Katedrou sociologie a andragogiky Filozofické fakulty UP, bývala v dobách, kdy byl uvedený objekt obsazen Vojenskou katedrou UP, nazývaná zde sloužícími důstojníky Československé lidové armády „chlasticmra“. Odbývaly se tu totiž před zraky světců vymalovaných na zdech bohatýrské pitky „lampasáků“, z nichž se leckterí rekrutovali z bývalých aktivních účastníků Slovenského národního povstání, a pro mírovou službu u bojových jednotek ČSLA se proto nehodili. Pro nepamětníky dlužno uvést, že Vojenské katedře UP byla svěřena vojenská příprava vojenské služby schopných vysokoškoláků, z nichž se po složení příslušných zkoušek stávali svobodníci, desátníci či četaři absolventi (ve vojenské mluvě lidově „absíci“), kteří po absolvování jednoho roku prezence vojenské služby mohli být povýšeni do hodnosti podporučíka v záloze.

Pěkně malovaný erb umístil neznámý autor freskových maleb v presbytáři dosti neobvykle – malba znaku totiž přechází ze stropu přes fabion (tj. zaoblené spojení omítky stropu a stěny) na stěnu místnosti. Nositelům tohoto znaku byl kanovník

LEOPOLD BEDŘICH HRABĚ Z EGKHU A HUNGERSBACHU,

který sídlil v dotyčné rezidenci od 4. srpna 1745 do 28. února 1752, kdy byl zvolen děkanem olomoucké kapituly – znamená to, že malba znaku spolu s ostatní freskovou výzdobou bývalého presbytáře vznikla mezi těmito daty.

Egkhové náleželi ke staré korutanské šlechtě; dne 4. července 1695 byli povýšeni do stavu říšských hrabat. Z početného potomstva Kristiána hraběte z Egkhu a Hungersbachu, jenž působil jako císařský rezident v různých evropských městech, a jeho choti Eoy rozené Speidlové (evangeličky přestoupivší před sňatkem k římskokatolickému vyznání) se v církevních službách v olomoucké diecézi během 1. poloviny 18. století uplatnili tři bratři – Otto Honorius, Gundakar a Leopold Bedřich, přičemž Otto Honorius (jinak Ehrenreich, nar. v Bratislavě 29. května 1675) a Leopold (nar. 14. května 1696 v Hamburku) byli olomouckými kanovníky.

Otto Honorius hrabě z Egkhu a Hungersbachu, od 3. srpna 1729 světicí biskup olomoucký a titulární biskup thermopolský (Thermopolis nebo Termopolis, jinak Helveticae aquae, je dnešní St. Baden ve švýcarském kantonu Aargau), sídlil v rezidenci v dnešní Křížkovského ul. 6. Zanechal tu po sobě na průčelí levého dvorního křídla kamenný erb v rozměrné kartuši s rollwerky (zavíjenými ornamenty), buclatou andílčí hlavičkou s křídélky a s následujícím nápisem: OTTO HONORIVS S. R. I. COMES AB ECK & HUNGERSPACH DEI & APOST. SEDIS GRATIA EPISCOPUS TERMOPOLITANUS INFULATUS PREPO. & SUFRAGAN. NEC NON ARCHIDIAC. BRUNENIS FIRI FECIT 1737, tj. Otto Honorius Svaté říše římské hrabě z Egkhu a Hungersbachu, díky Bohu a Apoštolské Stoliči biskup thermopolský, infulovaný [tj. s právem nosit infuli neboli mitru] probošt a sufragán [světicí biskup], jakož i arcijáhen brněnský způsobil, že [toto] povstalo [léta] 1737. Ve slově BRUNENIS vynechal kameník tesající nápis hlásku S (spr. BRUNENSIS – brněnský) a ve slově FIRI hlásku E (spr. FIERI – stávat se, povstávat, vznikat, dít se, být), zřejmě z nedostatku místa – podobné případy nejsou v barokních epigrafech nijak vzácné, neméně jako zkracování slov nápisu vypouštěním jejich koncovek.

Otto Honorius hrabě z Egkhu a Hungersbachu bydlel v uvedené rezidenci (nazývané

po jednom z předchozích uživatelů, Julia hraběte ze Salmu-Reifferscheidu, „residentia Salmiana“) po volbě 18. dubna 1730 i jako kapitulní probošt, neboť tehdejší děkan kapituly František Ferdinand hrabě Oedt nechtěl opustit proboštskou rezidenci (dnešní budovy rektorátu UP). Již onoho roku 1730 nechal Egkh zřídit v rezidenci kapli s arkýřem, vyzdobenou olejomalbami Petra Hocheckera, tovaryše výtečného olomouckého barokního malíře Jana Kryštofa Handkeho; součástí honosné štukové dekorace kaple je i Egkhův štukový erb. Do proboštské rezidence se Otto Honorius hrabě z Egkhu a Hungersbachu proto mohl nastěhovat až po Oedtově smrti, a to dne 25. srpna 1741; zemřel jako kanovník senior 30. dubna 1748 a byl pohřben v kryptě olomoucké katedrály sv. Václava.

Jiří Fiala

(Dokončení v příštím čísle)

Skulpturní erb olomouckého světicího biskupa a kapitulního probošta Otty Honoria hraběte z Egkhu a Hungersbachu (staršího bratra olomouckého biskupa Leopolda Bedřicha hraběte z Egkhu a Hungersbachu) ve dvoře rezidence v dnešní Křížkovského ul. 6; foto Tomáš Jemelka

Námět: Public relations na UP

Public relations – luxus, nebo nutnost?

V minulém i předminulém čísle Žurnálu UP jsme se, částečně i formou ankety, věnovali otázce potřebnosti oddělení public relations na půdě Univerzity Palackého v Olomouci. Dnes vám nabízíme pokračování ankety, která přináší odpovědi předsedkyně Akademického senátu UP, ředitele pro vnější vztahy UP a předsedy Redakční rady Žurnálu UP.

Potřebuje Univerzita Palackého oddělení public relations?

Po přečtení výše uvedených otázek mi nedá, abych nezačala z jiného konce. Chcete znát můj názor, ale hned v úvodu mi podbízíte otázkou „Pokud ano, proč?“ moji odpověď. Jaká příčina vede Žurnál UP (jehož podstatnou činností má být především poskytování informací o dění na UP, jejich fakultách a pracovištích), že otevírá tuto diskusi? Otevřeným prostorem, kterým dává možnost široké diskuse k tomuto tématu, nepřímo prezentuje svou

vnímavost k informačnímu vzduchoprázdnu, které je tu a tam přerušeno zájmem informačních médií o dění na univerzitě, protože je zase o nás co psát. Pořádá se konference, udělují se medaile, navštívila nás významná osobnost. To jsou samozřejmě události, které přitáhnou pozornost a není třeba dvakrát pobízet zástupce regionálního tisku, aby mezi nás přišli a zprostředkovali svým čtenářům pohled na univerzitní dění. Ale stačí tato praxe potřebám univerzity? Myslím si, že dění na univerzitě zasluhuje daleko větší pozornosti.

Námět: Public relations na UP

Každý den se vydávají určitá rozhodnutí, probíhají výzkumné práce a nemůžeme říci, že by nebylo o čem psát, protože se nic neděje. I všední dny jsou svědky malých zázraků. Pokud uvažujeme v těchto intencích, je možno v tuto chvíli říci, že je nutné zvýšit intenzitu toku informací. A to jak uvnitř fakult, tak mezi nimi navzájem, aby nedocházelo k přenosu rozporuplných informací. To vyžaduje specifickou koordinaci, zkušené řízení celého procesu, perfektní koncepci jak po stránce personálního, tak i materiálního zabezpečení. A tu přicházíme na myšlenkové rozcestí. Máme k dispozici tolik finančních prostředků, abychom byli schopni zajistit řádný a důstojný chod nového oddělení? Jistě by mělo mít to nejlepší technické vybavení, protože prezentuje univerzitu navenek, což by se pravděpodobně odrazilo v následném „přílivu“ sponzorských subjektů, nabídek spolupráce a mezinárodních kontaktů, užitečných pro studenty i pracovníky UP. Najdeme pro tuto činnost schopné lidi? Získáme je zvenčí anebo prozkoumáme vlastní řady a dáme šanci „našim lidem“? Jak a z čeho je zaplatíme? Jakým způsobem bude stanovena náplň jejich činnosti? Komu budou za svou práci přímo odpovědní? Zajistíme jim naprostou informační nezávislost za předpokladu poskytování objektivních informací a dodržení etických norem zpravočejné činnosti, tak, aby se necítili být povinováváni vůči svému zřizovateli falešnou loajalitou? Od jedné otázky se odvíjí otázka další. Nenabízím řešení, jen podněty pro další možné příspěvatele k tomuto tématu. Z mého pohledu je jisté, že Univerzita Palackého se do budoucna bez takovýchto služeb neobejde. Zbývá přijít na způsob realizace. Zda vytvořit finanční rezervy pro chod nového pracoviště (kde je dnes ale vzít) nebo zkoordinovat stávající potenciální centra informací (RUP, Žurnál UP, AVC, IC UP, Katedru žurnalistiky FF UP). Výsledkem by v každém případě měla být vzájemná informovanost mezi členy akademické obce spolu se zaměstnanci, veřejností a potenciálními zahraničními partnery Univerzity Palackého v Olomouci.

Mgr. Michaela Buchtová,
předsedkyně Akademického senátu UP

Pokud mám odpovědět na otázku, potřebuji-li UP PR, odpověď zní ano. Základ filozofie vztahů s veřejností je velmi jednoduchý. Předpokládá se, že je mnohem snazší stát se úspěšným v dosažení vytčených cílů za podpory a pochopení veřejnosti, než pokud čelíme veřejné opozici nebo nezájmu. Často se na UP interpretuje zájem o studium na UP jako zájem o univerzitu. Což zdaleka není totéž. Tato mylná domněnka vede leckoho k tomu, že PR v současné době je eventuálně luxus nebo skoro zbytečnost.

Každá organizace musí nejprve určit přemisu, na níž své vztahy bude budovat. Jestliže je to tradice a prostá existence (což je na UP častá deklarace), je pro PR velice obtížné tento motiv rozvíjet. Je nutno čas od času přicházet s něčím novým, pokud možno s něčím o co je zájem, na čem může PR vystavět své působení směrem k veřejnosti. Tady opět připomínám „science/technology park“, který své výsledky zhodnotí neefektivněji za spolupůsobení PR a naopak bude platformou pro upevňování pozic ve veřejnosti. Při jisté „fragmentaci“ UP, která do určité míry brání jednotnému výrazu, je pro mne složité reagovat a manévrovat ve vztazích s veřejností tak, aby efekt pro celou UP byl co největší. Je nutné informační tok sjednotit do jednoho místa, kde se tvoří taktika a strategie těchto vztahů.

Byl jsem přijat na UP jako pracovník pro PR, tehdy účelově pro rok trvající kampaň k 50. výročí, kde se získalo od sponzorů a investovalo do image 1,5 mil. Kč, protože byl jasně indikován cíl. Nyní se již s konferenčním servisem snažíme pokračovat v principech vztahů s veřejností v té rovině, kterou UP v současnosti poskytuje. V dílčích akcích (konference, AFO, kongresy) se na menší, ale jasně dané ploše daří jak prezentovat UP, tak i dosáhnout velice dobrých finančních efektů (od 1. 1. 1998 bylo dosud smluvně zajištěno cca 1 mil. Kč). Každá organizace musí odhadnout své potřeby a rozhodnout o nejhodnější metodě, jak své nároky na vztahy s veřejností uspokojit. Po věst jakékoli instituce – tedy i UP – bude vždy záviset na prvním místě na kvalitě jejího výkonu a produktech nebo poskytovaných službách.

Ing. Jaroslav Pour,
ředitel pro vnější vztahy UP

Myslím si, že UP potřebuje aktivity PR jako sílu, ale ne za cenu personálního zvětšení RUP. Zeptal bych se jinak: Jak využít nebo změnit současnou strukturu UP pro aktivity PR? Za a) kdo, za b) co by mělo být jejich hnací silou? Domnívám se, že za panující finanční tísně je přijatelná tato odpověď: a) prorektorů a proděkanů se svým administrativním aparátem, protože oni jsou na svém úseku informačně i odborně kompetentní a mohou si vybírat mediálně vhodné „mluvčí“ – realizátory PR z univerzitní obce; b) v současné době asi vidina materiálního mimorozpočtového prospěchu, ostatní až sekundárně. Na základě vlastních zkušeností a praktických výsledků by pak lépe posoudili nutnost zřídit oddělení PR a uvolnit k tomu příslušné prostředky.

Prof. Milan Hejtmánek,
předseda Redakční rady Žurnálu UP

M. Poláková

Dokončení příště.

... a tento týden...

PONDĚLÍ 16. BŘEZNA

U-klub, 19.00 hod.: Eva Henychová – folkový recitál. Vynikající folková písničkářka, která v roce 1997 v anketě časopisu Folk&Country získala titul „Objev roku 97“!

ÚTERÝ 17. BŘEZNA

U-klub, 19.00 hod.: Robert Křesfan & Druhá tráva, absolutní špička českého bluegrasu v klubovém prostředí. Robert Křesfan přijíždí s novým CD Pohlednice.

STŘEDA 18. BŘEZNA

Přírodovědecká fakulta UP, Olomouc-Holice, ul. Šlechtitelů 11, velký přednáškový sál (č. 501), 16.45 hod.: Dr. Andrea Viceníková (Nadácia Daphne): **Abrod – botanická perla Záhorské nížiny.** Pořádá Katedra botaniky PřF UP.

Sportovní hala FTK UP, 17.00 hod.: volejbal SK UP – play off (ženy extraliga).

Filmový sál Centra Aletti, 17.00 hod.: Dr. LSS Jiří Novotný SJ, přednáška na téma: Světlo ikon I.

ČTVRTEK 19. BŘEZNA

Sportovní hala FTK UP, 17.00 hod.: volejbal SK UP – play off (ženy extraliga).

Filmový sál, Křížkovského 10, 20.00 hod.: studentská filmová projekce – Krátké filmy Igora Chauna. (Šest Velmi uvěřitelných příběhů, které snad přijede uvést sám režisér, ALE...).

PÁTEK 20. BŘEZNA

Aula PF UP, 14.00 hod.: setkání s ministrem obrany Michalem Lobkowiczem, který pohovoří o vstupu do NATO.

Sportovní hala FTK UP, 17.00 hod.: volejbal SK UP – turnaj (ml. dorostenci P-ČR).

SOBOTA 21. BŘEZNA

Sportovní hala FTK UP, 9.00; 17.00; 19.00: volejbal SK UP – turnaj (ml. dorostenci P-ČR); volejbal SK UP „B“ – Střešovice (ženy I.liga); basketbal SK UP – Kroměříž (muži II. liga).

NEDĚLE 22. BŘEZNA

Sportovní hala FTK UP, 8.30; 9.00; 11.00; 15.30: volejbal SK UP – turnaj (ml. dorostenci P-ČR); volejbal SK UP „B“ – Střešovice (ženy I. liga); basketbal SK UP – Husovice (muži II. liga); házená STM Ol. – Vitkovice (muži II. liga).